

Foto: Koncert pro dobrovolníky farnosti

- 4 Kdy začíná nesmrtelnost?
- 6 ZMT s Josefem Pazderkou
- 7 Bible 24
- 10 Rozhovor s Jiřím Macháčem
- 11 Čtu, čteš, čteme...
- 16 Akce KSK

3

↓ ↑ Farní masopust (foto: M. Adlerová)

↓ Bohoslužba slova

↓ ZMT s P. Zoltánem Balgou

↓ Den nemocných

↓ Koncert pro dobrovolníky farnosti

Otcovství

Dnes budu trochu zlobit a nebudu pro mnohé asi ani moc „trendy“, ani „cool“, ani „in“ a asi ani „hustej“. V duchu poznámky jedné maminky ženicha na svatbě po mém kázání: „Tobě je to prostě fuk a řekneš, co si myslíš, i kdybych se urazila.“ Vystihla to dobře, a navíc věděla, že zrovna „nekecám“. Možná to je i tak trochu zvláštní, když budu mluvit o otcovství, a navíc do toho občas neprůhledně zamíchám i ženy, ale třeba mne někdo pochopí. Ale k věci. Pokud se nenaučíme vnímat Boží otcovství a muži se nezačnou u tohoto zdroje učit svému otcovství, dopadne to s námi téměř určitě ne moc dobře.

Boží otcovství má totiž v sobě zásadní postoje, bez kterých se stane lidské otcovství dosti zvrhlé. Nezkoušejme poměřovat Boží otcovství tím naším lidským, jak zhusta činíme, ale poměřujme naše lidské role neskutečným bohatstvím Božího „naturelu“ – lásky, pravdy, svobody. Dobra. Jednoduše všeho nejlepšího v neomezené míře. Tohle je velmi podstatná změna perspektivy. Otec, který zneužije své dítě, není obraz Božího otcovství, ale velkým problémem ve vnímání „Boha Otce“ pro své dítě i pro celé lidské společenství. Jde totiž přímo proti tomuto svatému originálu. Jinými slovy lže o Bohu svým postojem.

Otec je tvůrčí aktivní, a nikoli pasivní. Otec umí milovat, a to naprosto na všechny strany (v tom lidském je to láska k potomstvu i k té, která se stala matkou jejich dětí nebo - protože děti mít nemohli, tak je adoptovali nebo dali své síly do služeb Božího království jinak - a se kterou se rozhodl být šťastný).

Fyzické otcovství je ten nejhrubší rys otcovství, bez lásky to nepůjde, respektive je to možné, ale hodně zraňující. Pokud se někdo stane fyzickým otcem či matkou bez opravdové darující lásky, poškozujme jak zplozené dítě, tak toho, s kým ho má, a „vyrábí“ bolestivou karikaturu Boží darující, milující dobroty, která dává vznik životu z lásky.

Pravý otec nemůže být ohrožen růstem syna či dcery, naopak má se z toho těšit. Otec, který je či se

cítí ohrožen svými dětmi, je velmi zásadně nemocen, protože se sám nenaučil být synem.

Pozemský otec, který si uzurpuje, byť v dobrém úmyslu, co musí dělat jeho děti, jak mají být bohaté, jak mají být zajištěné... atd., a nezahledne v nich Boží obraz, který volá po realizaci v Boží perspektivě, a nikoli jen jeho omezené, ubližuje svým dětem a vzdaluje je od lásky, od Boha, od radosti a kreativity života.

A dalo by se pokračovat mnoha body naší maldosti. Přitom Bůh nás zve k trvalému učení a růstu až do smrti. Ano, šlo by teď psát dál a dál a vymýšlet všechny možné karikatury otcovství, mateřství, synovství atd. A vyrobit zpovědní zrcadlo jak pro muže, tak i pro ženy, ale mně tentokrát jde o to, abychom se zahleděli na samotného Boha jako na zdroj našich lidských rolí „Otcovství a Mateřství“. Jde totiž o to, abychom „BOHA“ přestali poměřovat naší lidskou snahou o otcovství či mateřství, které je ale zraněné naší nedokonalostí. Máme být Jeho obrazem, On do nás tuto skutečnost - „svůj obraz“ - vložil, a nemáme být jeho karikaturou. Ta kapacita v nás je!

Je velmi podstatné, zda jako muži budeme čerpat svoje otcovské postoje od Tvůrce a budeme Jeho obrazem, či jsme si naprosto svévolně „hereticky“ (od slova haireisis - vybrat) vybrali jen jeden aspekt Božích vlastností, který pak aplikujeme bez ostatních, a stali jsme se místo milujících mužů, potažmo otců, predátoři představující nikoli Boží otcovství, ale něco, s čím se žít nedá, protože je to jen naše pohodlné sobectví a podivná potřeba cítit se spokojeně a mít svůj klídek vlastně bez lásky.

Možná, že to budou zdravé, nemanipulující, nefřávavé, ne věčně nespokojené atd. milující dobré ženy, které dokáží vedle pravého, dobrého, pevného muže probouzet pravé otcovství jako on v nich pravé mateřství. Spolupráce - pomoc sobě rovná - mužů a žen - otců a matek - víze a projekt našeho Stvořitele by mohla být asi lepší náplň života než naše nesmyslné boje a tvorba projektů bez vztahu k „Originálu“ a bez učení se u Něj.

P. Michael

KDY ZAČÍNÁ NESMRTELNOST?

Událost, zázrak, vzkříšení Lazara je velikou předzvěstí Velikonoc. Každá smrt je smutná událost. U Lazarova hrobu se Ježíš projevil jako člověk, když se rozplakal. Zároveň se projevil jako Bůh, když mocným slovem volá Lazara ven, volá ho zpět do života. Obojí poloha, jak ta lidská, i ta božská je motivovaná nesmírnou láskou. Láska je tu obrovskou Boží silou, která všechno proměňuje, pozvedá a nakonec přemáhá i smrt.

Kdybychom si položili velmi závažnou otázku: Proč Ježíš vzkřísil Lazara, co bylo tím nejdůležitějším důvodem? Chtěl ohromit všechny ty svědky kolem, aby jim ukázal svou moc? Chtěl tím jen definitivně vyprovokovat své protivníky, kteří, jak víme, se po tomto zázraku rozhodli Ježíše zabit? Nebo tím chtěl ukázat na to, že sám vstane z mrtvých? To všechno se jistě v důsledcích projevilo, ale to nebylo to hlavní. Hlavním motivem tohoto zázraku bylo zjevit sílu lásky, ale také ukázat, jak mocná

je láska. Když si všimneme celého Ježíšova života, jeho jednání, pak vidíme, že s velikou láskou se zcela skláněl ke každému člověku. Často mu bylo líto lidí, měl s nimi soucit, Ježíš je miloval a z lásky je uzdravoval. Zrovna tak vzkříšení Lazara je dílem veliké a pravé lásky. On Lazara miloval, byl mu přítelem, chodil do jeho domu, proto měl v srdci velikou bolest, když Lazar zemřel. Ježíš zasažen touto smutnou událostí projevil své emoce, rozplakal se. Je to jedna z těch dvou událostí, kdy Ježíš pláče. Ještě to bylo nad zkázou Jeruzaléma. Zde vyniká lidský prvek Ježíšovy lásky. Tímto zázrakem Ježíš zjevuje, jakou moc má Boží láska. A ta je silnější než smrt.

Je nesmírně důležité všimnout si Ježíšovy otázky, kterou položil Martě, protože ji klade i nám. „Věříš tomu, že tvůj bratr vstane? Právě teď, ne až někdy na konci věků.“ Nesmrtelnost je záležitostí právě tohoto okamžiku. Kdo uvěří v Ježíše, kdo

se pro Ježíše rozhodne, ten udělá rozhodný krok k životu. Pro něho už není smrt tím konečným v lidském životě. V tom smyslu vstala Marta z mrtvých ještě před Lazarem. A to platí i pro nás. Kdo opravdově uvěří, kdo je pohlcen láskou a začne milovat, ten již přešel ze smrti do života. Pro něho už nic neznamená smrt fyzického těla, protože on ví, že v Kristu žije a fyzickou smrtí jen přejde do života věčného. Kdo věří, neumře navěky! Taková je moc a síla Boží lásky. A právě tato láska se projevila v Kristově Zmrtvýchvstání. Ježíšova láska byla tak silná, že se nezalekla ani krutého mučení, ani strašného kříže, ani chladného hrobu. Ta láska byla tak silná, že prolomila i skálu velikonočního jitra. Od toho okamžiku je už vítězem jen život. Velikonoce jsou svátky, na které je potřeba, právě v poslední době, se velmi dobře připravit, zvláště ve svém nitru, ve svém srdci. Jak je potřeba uvědomit si všechny ty důležité momenty, které prožíval Ježíš pro naši spásu, pro naši záchranu.

„Věříš tomu, že tvůj bratr vstane? Právě teď, ne až na konci věků.“

Zelený čtvrtek: Ježíš

sedí u stolu s nejbližšími přáteli. V několika hodinách se odehraje všechno, kvůli čemu Syn Boží přišel na svět. V těchto chvílích už stojí na začátku velikého boje. Proti Ježíšovi jsou namířeny všechny zbraně zla a hříchu: zrada, bezpráví, potupa, posměch, nenávisť, mučení, kříž a hrob. Jak odpovídá Ježíš na tento děsný útok zla? Ježíš stupňuje sílu svých zbraní. Vlastně jediné zbraně, kterou použije. A tou je láska. Ježíš ví, že už má málo času. Brzy mu lidé přibijí nohy ke kříži. Ale Ježíš, vtělený Bůh, se k lidským nohám sklání a umyje je dřív, než se tak stane. Dřív, než mu ruce svážou, přibijí na kříž, Ježíš celému lidstvu daruje těmto rukama to nejdražší – sám sebe. Bere do rukou chléb a víno a říká: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo, vezměte a pijte, toto je moje krev...“ To je okamžik, kdy se v dějinách začala ta největší revoluce lásky, která neskončí až do závěru lidských dějin. Na sílu lidské zloby odpovídá Ježíš ještě silnější

láskou. Dříve, než Mu vzali život, než se zmocnili Jeho těla, On je předešel. O několik hodin dříve se nám všem daroval. Svobodně a z lásky. Eucharistie je vrcholem života církve. Je darem, ve kterém se Ježíš vydal do krajnosti. Eucharistie je projevem tak silné lásky, že ani intenzita veškeré zloby a lidského hříchu ji nemůže převážit. Ježíš je vítěz v tomto střetu sil a definitivně přebírá vládu nad světem. Prožít Zelený čtvrtek znamená jít za Ježíšem do Getsemanské zahrady a zde si znovu uvědomit, jak každá opravdová láska bolí. Ježíš vypil kalich hořkosti až do dna. Nevynechal žádnou sférou lidského utrpení. To proto, aby se každý člověk mohl o Něho opřít. Aby milionům lidí všech dob prozářil a naplnil svou přítomností jejich trápení a úzkostné stavy, deprese, celý jejich život.

Před několika roky se mnou hovořil páter Petr Bubeníček. Jestli bych chtěl vést obřady Velkého pátku a Bílé soboty v Libčicích nad Vltavou. Z této nabídky jsem měl radost. A tak jsem souhlasil. A tak se stalo tradicí, že jsem prožíval tyto dva dny v této milé farnosti. Vzpomínám, jak se mnou jezdili Irena Řivnáčová (autem) a Pavel Fulín (fotograf). Jsou to nezapomenutelné zážitky v mé jáhenské službě. Obřady: bohoslužba slova, pašije, uctívání kříže a svaté přijímání na Velký pátek. Na Bílou sobotu: slavnost velikonoční svi-

ce – požeňání ohně. Vyrytí do velikonoční svíce – kříž, řecká písmena alfa a omega, mezi ramena kříže čtyři číslice označující letopočet – a přitom se říkají úžasná slova: Kristus včera, dnes, začátek i konec, alfa i omega – Kristus je pán všech věků, On vládne dějinám, Jeho je království i moc i sláva – po všechny věky věků. Amen. – Dokonce jsme měli dvě svíce (u druhé svíce obřad v latině). A potom se vsazují zrna do velikonoční svíce. Následuje průvod do kostela s trojí výzvou: Světlo Kristovo. A u oltáře velikonoční chvalozpěv – Exultet. Bohoslužba slova. Sedm čtení ze Starého zákona, Gloria, epištola, evangelium. Posvěcení vody (třikrát ponoření paškálu do vody). Obnova křestního vyznání. Sváté přijímání. A požeňání na závěr, s propuštěním lidu. To je má osobní zkušenost z praktického prožitku jáhna (samozřejmě, že kněz slouží další část mše svaté během této liturgie).

Ale to duchovní máme každý ve svém nitru, ve svém srdci. Nechme na sebe působit každý moment těchto událostí. Dobře se připravme, abychom tyto dny prožívali s otevřeným srdcem, abychom mohli všude, kam přijdeme, rozdávat jen a jen radost z Kristova vzkříšení.

Váš jáhen Pavel Urban

Náš Bůh je Bůh živý a skutečný

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin,
22. února byla Popeleční středa a nám nastává období, ve kterém máme možnost se připravit na slavení Velikonoc. Může to pro někoho být už rutina, ale chtěla bych sebe i vás povzbudit, abychom tento čas využili. Naplňme ho větší otevřeností pro vnímání Pána, toho, co On nám chce říci k našemu životu, k našim postojům a jestli nás nechce na něco upozornit. Náš Bůh je Bůh živý a my jsme i autorem listu Židům 3,12 vyzývání: „Dejte pozor, aby nikdo z vás neměl srdce zlé a nevěřící, takže by odpadl od živého Boha.“ V 1. listě Tesalonickým 1,9 Pavel chválí věřící, že se obrátili od model k Bohu, aby sloužili Bohu živému

a skutečnému. Vnímáme vždy tuto skutečnost? Ne-důvěřujeme více modlám než živému Bohu? Čemu a komu více důvěřujeme? Neskládáme naději více v druhého člověka nebo v ekonomickou jistotu, v lékaře? Nechci snižovat pomoc druhých lidí ani potřebu finančních prostředků a důležitost zdraví, ale je třeba si stále uvědomovat, že náš Bůh ví o všem, co prožíváme a co potřebujeme, a jen Jemu patří důvěra. Naše srdce má za všech okolností patřit Jemu. Svěřujeme se Mu do náruče, obračejme se k Němu. Děkujme a budme vděční. Jeho se ptejme a On pošle odpověď. Nebojme se i prosit o větší důvěru. Požeňnané prožití postní doby.

Katka

ZMT S JOSEFEM PAZDERKOU: 9. 3. 19.00

Foto: Vojtěch Vlk

invaze se v **Zastavení u Matky Terezy 9. března v 19 hodin** v KCMT ohlédne Josef Pazderka – dlouholetý zpravodaj ČT v Rusku a v Polsku, bývalý šéfredaktor Aktuálně.cz a nynější ředitel ČRo Plus.

V Rusku jste působil řadu let jako zahraniční zpravodaj a na Ukrajině později jako reportér. Dokázal jste si tehdy představit, že by situace mohla skončit invazí z loňského roku?

Nedokázal a myslím, že to nedokázala ani řada lépe informovaných kolegů včetně prezidenta Zelenského nebo skvělých ukrajinských analytiků, se kterými jsem byl v kontaktu. Plošná ruská invaze na Ukrajinu nedávala smysl, byla natolik logisticky i vojensky náročná, neúměrná možnostem Kremle, že vypadala nepředstavitelně. O to větší šok byl, když začala.

Od vypuknutí války uplynul už takřka rok. Zatímco ze začátku mnozí sledovali konflikt velmi

Od vpádu ruských vojsk na Ukrajinu uplyne za chvíli rok, mnozí už nedoufají, že by konflikt mohl brzy skončit, jiní zprávy z místa úplně ignorují a další jsou ovlivněni dezinformacemi. Za dosavadním průběhem

podrobně a Ukrajině fandili, postupně ochabovali, nebo téma dokonce úplně vytěsnili s tím, že se „nedá nic dělat“. Jaký byste dal jako novinář tip na to, udržet se v bdělosti a zároveň nebyt zahlcený spoustou negativních zpráv?

Vybral bych si jedno důvěryhodné médium a na něm klíčové zprávy sledoval – v intenzitě i v objemu, který si člověk sám nastaví. Za sebe určitě můžu doporučit iRozhlas.cz, Aktuálně.cz, samozřejmě Českou televizi (na webu i ve vysílání), velmi silné a kvalitní materiály o Ukrajině má například také časopis Reportér.

Až válka jednou, jak všichni doufáme, skončí, jaké oblasti Ukrajiny byste doporučil navštívit, aby turismus pomohl tamní ekonomice? K jakým máte zvláštní vztah?

Určitě bych doporučil Krym, až se vrátí do ukrajinských rukou, ale krásně je i v Oděse, na poloninách na západní Ukrajině, ve Lvově nebo přímo v Kyjevě. To je nádherné město, do kterého se vždycky vracím rád. Když jsem tam byl naposledy, na začátku války, bylo to hrozně sklíčující, ale určitě to bude postupně lepší, tedy bezpečnější a normálnější. Snad již brzy.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

Zájezd do Železných hor

Sdružení křesťanských seniorů a farnost sv. Františka z Assisi v Praze 11 pořádá **v sobotu 15. 4. 2023 zájezd do Železných hor** – Nasavrky u Chrudimi, skanzen Veselý Kopec u Hlinska, Kameničky, poutní míst Sopoty (u Židřice nad Doubrovou).

Cena zájezdu je 420 Kč. Odjezd je z parkoviště u KCMT na Hájích v 7:30 hod. Návrat večer kolem 20 hod. Přihlášky a placení zájezdu u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495 (a Jáhna Pavla Urbana, tel. 272 911 264).

Program pro školy

Nabídka programu pro školy: Program „Poznáváme Velikonoce“ nabízíme pro 2.-4. třídu ZŠ. Čeká nás putování od kraslic a řehtaček až k tajemství Velké noci. Dotkneme se každého svátečního dne a zkusíme objevit, odkud má své jméno. Vyzkoumáme, jak to všechno souvisí s Vánocemi, s jarem a s námi. U toho budeme tančit, ochutnávat, naslouchat hudbě a taky zkusíme (vyjimečně) zaspát do školy...

Pro přihlašování a informace pište na mail hamalova@kcmt.cz.

BIBLE 24

Rád(a) čteš? Nerad(a) čteš? Rád(a) v noci spíš? Nemůžeš v noci usnout? Tak jako tak, projekt Bible24 je tu pro tebe. Přidej se ke čtenářům, budeme číst Bibli celých 24 hodin. Nebo se naopak přidej k posluchačům. Přijď ve dne nebo v noci, budeme číst celých 24 hodin.

Projekt zahájil papež Benedikt XVI. v říjnu 2008 při zahájení Biskupské synody katolické církve o Božím slově. Prvním z 1452 čtenářů ze všech možných společenských vrstev tehdy byl papež Benedikt XVI. a celé čtení nakonec trvalo sedm dní a šest nocí. Od té doby se projekt rozšířil a v naší farnosti proběhlo první čtyřicetihodinové čtení Bible vloni před Velikonoce, kdy ho organizoval P. František, a věříme, že naší farnosti přineslo mnoho požehnaní.

Letošní čtení proběhne v kapli KCMT. Začne **v pátek 31. března v 9 hodin ráno a skončí v sobotu 1. dubna také v devět ráno**, tj. den před Květnou nedělí. Budeme postupně číst evangelia, Skutky

apoštolů, novozákonní listy a vybrané části Starého zákona. Celé to bude prokládáno hudbou. Čím více lidí z farnosti a okolí se zapojí, tím to bude hezčí a pestrější. Již předem děkujeme za vaše zapojení se. Vybrat si úryvek a čas a zapsat se můžete na webu <http://bible24.shor.tn/kcmt> nebo se ozvěte organizátorům. V tabulce najdete rozpis jednotlivých úryvků a časy, kdy se budou číst. Vyberete si úryvek, který chcete číst, nebo čas, kdy můžete, a zapíšete se. Můžete přečíst ten jeden úryvek (cca 10 minut) nebo i více.

Na setkání se těší pořadatelé

Boleslav a Brigita Vrani,

tel. 732 673 905, bolek@bolekvran.y.cz

Pavel a Jana Brázdilovi,

tel. 777 240 242

Vybrat si úryvek a čas a zapsat se můžete zde: <http://bible24.shor.tn/kcmt>

Setkání pastorační rady konané 19. ledna 2023

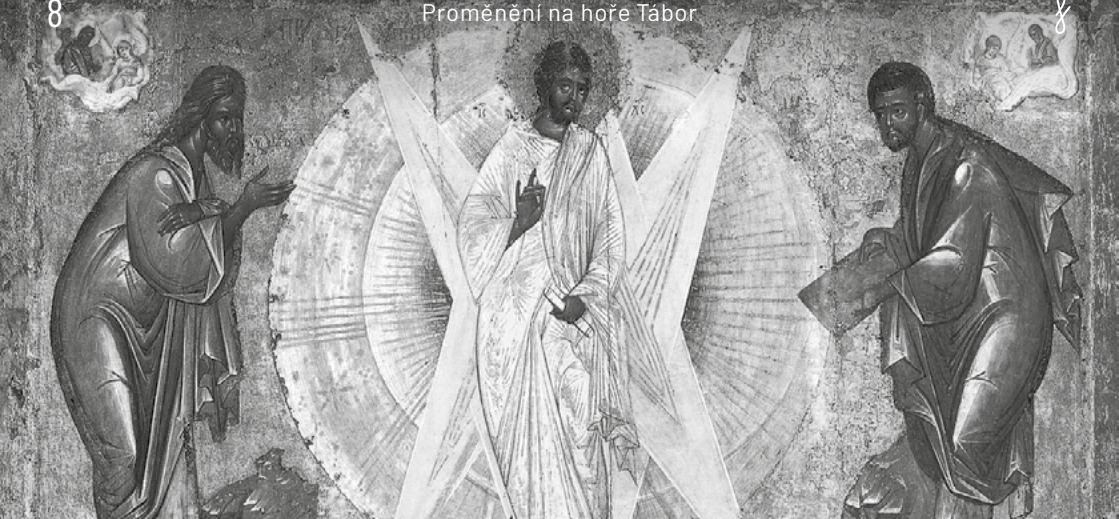
Pravidelné setkání pastorační rady (PR) proběhlo ve čtvrtek 19. ledna. Hlavním programem setkání byla farní podpora účastníkům letošního setkání mládeže v Lisabonu, možnosti komunikace výsledků Synody farníkům a reflexe způsobu organizace pravidelných farních aktivit.

PR se shodla, že by farnost měla vhodným způsobem podpořit účast mládeže z farnosti na letošním setkání mládeže v Lisabonu. Projednala formu podpory a podmínky, za nichž bude podpora poskytnuta. K tomuto účelu bude určena jedna nedělní sbírka a vytvořen fond, z něhož budou rovným dílem podpořeni všichni uchazeči splňující podmínky. Fond však bude otevřen pro příspěvky, např. od rodin účastníků, kteří finanční podporu farnosti nepotřebují. Protože se fakticky jedná o podporu soukromých osob, kterou farnost v této míře nikdy nedělala, uložila si PR za úkol zjistit, jak správně (v souladu se zákonem a smyslem fungování farnosti) podporovat soukromé osoby.

Rada dále projednala způsoby, jakým komunikovat výsledky Synody farníkům, zejména těm, kteří se účastnili setkávání synodních skupin a zajímají se o širší výstupy Synody. Bylo rozhodnuto zveřejnit písemný výstup z dosavadních synodních setkání a pastorační rada se pokusí propojit vedoucí skupin a podnitit dialog mezi synodními skupinami.

Posledním zásadním tématem setkání PR byla organizace pravidelných aktivit farnosti. Osvědčil se model, kdy jednotlivé akce, např. Noc kostelů, Fchodoviny, Zastavení u Matky Terezy atd., zajišťují stálé týmy. V takových týmech je možná vzájemná nahraditelnost členů, popř. růst a zapojení nově přichozích dobrovolníků. Stále ovšem existují aktivity a akce, které zásadně leží na ramenou jednotlivců. PR bude iniciovat vznik stálých týmů i u těchto akcí a podporovat hledání nových dobrovolníků. Farnost disponuje pro většinu pravidelných akcí manuály, které mohou noví dobrovolníci použít.

Příští setkání PR následuje ve čt 2. března 2023.

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE TÁBOR

Druhou neděli postní si v evangeliu připomínáme událost proměnění Páně na hoře Tábor. O čem asi Petr, Jakub a Jan rozmlouvali cestou nahoru?

Tomáš se zamračeně díval za odcházející čtveřici: „Proč zase ti tři?“

Jidáš ho vzal kolem ramen: „Nech je, buď rád, že v tomhle horku nikam nemusíš. Nakoupíme, jak nám řekl Ježíš, a pak si zajdem' někam na večeri a na jedno...“

„Nebo na dvě...“

„A třeba i na tři...“ Jidáš s úsměvem potěžkal váček s penězi.

Učedníci se otočili a vydali se směrem k městu. Ježíše s Petrem, Jakubem a Janem nechali svému osudu.

Petr se trochu s nelibostí, trochu s obavou díval na horu, ke které právě došli: „Proč zase my tři? Proč se musíme škrábat na takovej kopec? Copak se nemůžeme modlit tady dole?“

Ani Jakub nebyl z cesty do kopce zrovna nadšený: „Ostatní si ve městě určitě zajdou nejmiň na jedno a my si nevzali ani vodu.“ Jen Jan si z kopce nic nedělal: „Klidně si tu zůstaňte, já jdu za Ježíšem.“

„Tobě se to řekne, ty seš mladej, ale co my?“ snažil se Jana zadržet Petr.

„Uvědom si, že jsme rybáři,“ přidal se Jakub. „Celý život se pohybujeme pouze horizontálně.“

„Však právě,“ dobíral si je Jan. „Taková malá vertikála nám jen prospěje.“

„Hele Jene, nevím, jak ty, ale já, až budu nahoře, tak budu tak funět, že nějaké modlení nebude připadat v úvahu,“ pokračoval Petr ve výčtu důvodů, proč ve výstupu nepokračovat.

„Ale důležitější je modlit se srdcem než ústy,“ odvětil Petrovi Jan.

„Tak to je ještě horší,“ přispěchal Petrovi na pomoc Jakub, „už teď mám tep sto padesát. Tam nahoře bude mít moje srdce určitě jiný starosti než obracet se k Hospodinu.“

Jan však jejich argumenty neakceptoval, usmál se a pokračoval v cestě.

Co měli Petr s Jakubem dělat, vstali a vydali se za Janem. Nicméně Petr se naděje nevzdával a zkusil na to jít přes teologii: „Hele Jene. Právě místo pro uctívání Hospodina, a tedy i pro modlitbu, je přece jeruzalémský chrám.“

„Ale tam teď, co Ježíš udělal to čóro móro prodavačům, nemůžeme,“ namítl Jan.

„Však právě. Když se nemůžeme modlit v chrámě, tak už je úplně jedno, kde se modlíme, ne?“

„Vždyť důležitější je, jak se modlíme, a ne, kde se modlíme,“ přidal se k Petrovi Jakub.

„Přece Hospodin nesedí někde nahoře na mráčku, abychom za ním museli na kopec. Vždyť i Ježíš říkal, že Boží království je mezi námi.“

„Taky nám říkal, když se modlíte, vejděte do svého pokojíku, a ne drápejte se do nějakého krpálu.“

Jan se zastavil a rozhlédl. „Když vyjdu na kopec, rozhlédnu se po té naší krásné zemi, vidím tu šíří Božího světa a tu výšku nebe nad sebou, tak jsem Bohu tak nějak blíž. Obrazně, ne fyzicky. Já chápu, proč Ježíš pro modlitbu vyhledává právě vyvýšená místa.“

„Tomuhle ty říkáš vyvýšené místo? Pořádná hora to je,“ rozčilil se Petr. „Vyvýšených míst bylo

dole plno, to jsme se nemuseli plahočit až sem.“

Jana poznámky kamarádů nerozhodily: „I Mojžíš s Hospodinem mluvil na hoře. Také Eliášovi Hospodin řekl, ať vyjde na horu, že se tam s ním setká.“

„Jo, kdyby mi někdo slíbil, že nahoře potkám Mojžíše a Eliáše, to by byla jiná...“ chytl se toho Jakub.

Jenže co jim byly takové řeči platné, když Ježíš už měl takový náskok, že neměli šanci ho dohonit. Pokud s ním chtěli o modlení diskutovat, museli chtějí nechtějí až nahoru.

A jak to bylo dál? To už jsme slyšeli v evangeliu.

Honza Zi

ČTU, ČTEŠ, ČTEME...

Služba lektora má pro celé farní společenství, pro přiblížení Božího slova velký význam. Rádi bychom otevřeli cyklus příspěvků těch, kteří se nabídli podělit se o své zkušenosti.

Naše lektorské začátky

Pokud si vzpomínám, číst v kostele jsme začali někdy za studií, kdy jsme s partou jezdili o víkendech pomáhat opravovat kostely či na podobných akcích.

Na začátku jsme dělali klasické začátečnické chyby. Naštěstí nám kněží, ke kterým jsme jezdili, dokázali laskavě vysvětlit, co je potřeba: především jsme četli moc rychle. Není třeba mít strach, že když nebudeme číst jako o závod nebo se do konce odmlčíme, že to bude vypadat, že neumíme číst. Dobré je mít nějakou starší osobu, která už tak dobře neslyší a nestačí tak rychle vnímat, a občas se jí zeptat, jak vám rozuměla.

Samozřejmě se čte mnohem líp, pokud si text přeđe mši (nejlépe ještě doma) několikrát přečteme, nejlépe nahlas.

I nám zprvu působilo potíže postavit se před lidi – všichni sedí, dívají se na vás, vy tam tak trochu trčíte stojíce za ambonem. Ale stačí se v klidu

nadechnout, položit si ruce na ambon, srovnat si lekciónář, nastavit mikrofon. Lidé pár vteřin počkají, člověk se zklidní a časem mu to už ani nepřijde.

Taky nám bylo vysvětleno, že se text nechte po slovech (to by bylo moc rozkouskované a celkový význam by unikl) ani po větách (věty jsou často pro pochopení významu moc dlouhé). Čte se po frázích – několik slov, která patří k sobě.

Poslední radu, na kterou si vzpomínáme, je, že nemáme číst ani moc monotónně, ale ani moc výrazně – není to divadelní představení. I když... Pamatuji si, jak jednou na Bílou sobotu jedna naše farnice (už se přestěhovala jinam) četla úryvek o obětování Izáka. Je to text dost dějový a ona ho četla, jak byla zvyklá číst dětem pohádky – s výrazným přednesem. Bylo to hodně jiné než ostatní texty, všimli jsme si, že někteří farníci včetně faráře stěží potlačují úsměv. Ale mně se to docela líbilo. Myslím, že tenkrát všichni tento text vnímali o dost pozorněji než ostatní čtení. Ale takto číst lze asi jen výjimečně :-).

Honza a Jana Zindulkovi

Zkoušeli jste někdy číst při bohoslužbě? Jak jste to vnímali? Co při této službě považujete za přínosné? Podělte se s námi se všemi na fchodoviny@kcmt.cz.

„S Bohem jsem navázal osobní vztah“

Již sedm let můžeme vídat ve službě scholy (při mši svaté v KCMT od 11 hod.) Jiřího Machače. Jeho výrazný zpěv, umocněný vysokou, urostlou postavou probere k větší soustředěnosti na mši snad každého. Nejen o tom, jak se dostal k této službě, ale vlastně jak si ho Pán našel, jsme si povídali během našeho rozhovoru.

- **Jirko, narodil ses v Praze, vyrůstal jsi na Moravě a několik let zase žiješ v Praze. Jak se to přihodilo?**

Narodil jsem se na Vinohradech v únoru 1973. Rodiče se ale v mých dvou letech rozvedli a prarodiče z mamčině strany si mě vzali k sobě do Olomouce. Maminka byla totiž po vážné nemoci. Dlouhá léta ale za mnou jezdila na víkendy, také prázdniny jsme trávili spolu.

- **Chceš nám něco o mamince prozradit?**

Narodila se v Olomouci, vystudovala na přání rodičů pedagogickou fakultu, ale srdce ji táhlo ke zpěvu, jehož studium absolvovala na AMU v Praze, a pak pracovala v Plzni v Divadle J. K. Tyla jako sólistka. Já si ji ale pamatuji už jako profesorku zpěvu na konzervatoři v Pardubicích a univerzitě v Hradci Králové.

- **Takže všechna svá studentská léta jsi strávil v Olomouci?**

Základní školu, gymnázium a vysokou školu ano. Ale po gymnáziu jsem si „odběhl“ udělat druhou maturitu v oboru oční optika do Prahy. Poté jsem studoval optiku a optoelektroniku na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. A optika, zvláště ta související s fotografií, dalekohledy a mikroskopií, mě baví a vlastně i živí dodnes.

- **Pochopila jsem správně, že jsi jako malý k víře v Boha vychovávaný nebyl?**

Ano, maminka sice měla ke křesťanství vztah, Boha vnímala hodně přes historii a umění, na mše ale chodil pravidelně jen dědeček, to jsem však registroval

S tatínkem, 1974

až mnohem později. Babička věřila, od návštěv kostela ji ale odrazovaly zkušenosti z dětství, kdy častokrát vídala hrubosti kněze při výuce dětí na náboženství.

• Jak ses tedy ty sám k víře dostal?

Už na základní škole jsem často přemýšlel o podstatě života i světa a Bůh mi do mého porozumění nezapadal. Vzpomínám si, jak jsme asi ve 4. třídě házeli s kamarádem sněhové koule na vrata pravoslavného kostela na konci naší ulice. Bůh ale věděl, že toužím najít pravdu, a pomohl mi přes přítele naší rodiny – dirigenta Jiřího Portycha, který mi vysvětloval zajímavosti přírodních věd, hudby a také duchovního světa. Postupně jsem víru přijal po stránce intelektuální. To mě ale připravilo na okamžik, kdy mi to přestalo stačit. Díky četbě Písma a také modlitebním setkáním jsem Boha začal oslovovat.

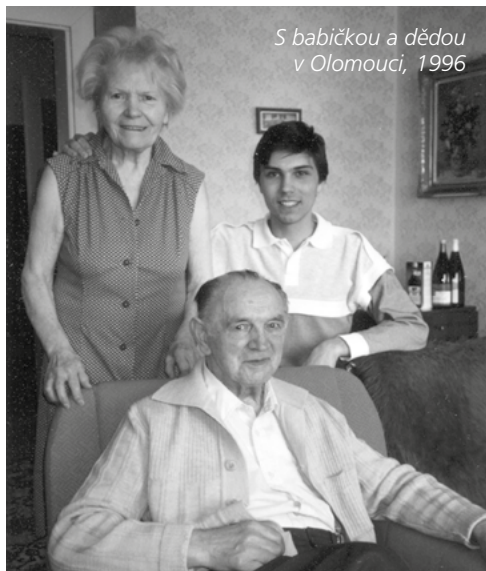
S maminkou, 1975

• Kdy a kde to bylo?

Během mého studia na univerzitě mě bývalá spolužačka Jana, která uvěřila, pozvala na setkání v duchu Taizé. Na modlitebních večerech při Dómské farnosti sv. Václava byl vždy prostor pro ztišení se před Bohem, uvědomění si vlastní nedostatečnosti a potřeby Boží pomoci. S Bohem jsem navázal osobní vztah a odevzdával Mu vše ve svém životě. Zároveň jsem si uvědomoval, že nestačí jen chodit „na Taizé“ a že i společenství v Taizé vybízí k životu ve farnosti, k účasti na mši svaté, k prožívání liturgie – a rozhodl jsem se do toho prostředí vstoupit.

• Takže ses zapojil do farnosti sv. Václava?

Ano, Marian Jahoda, který měl na starosti modlitby Taizé i přípravy ve farnosti, mě přivedl do katedrální školy a představil mi regenschoriho Jana Kupku,

S babičkou a dědou v Olomouci, 1996

mého budoucího biřmovacího kmotra. Dodnes si vybavuji přátelské přijetí a atmosféru, která tam panovala. Seznámil jsem se se spoustou lidí, kteří mi sdělovali své příběhy cesty víry, a navázal hluboká přátelství. Hned na první Velikonoce, bylo to v roce 1996, mi Honza Kupka svěřil zpívání Ježíše v Pašijích, zpíval jsem je tam až do roku 2019.

Také jsem se začal připravovat na 1. svatě přijímání, pokřtěný jsem byl v dětství v Praze. A pak i na biřmování. To už bylo u faráře P. Bohumíra Vitáska, člověka živé víry a velké citlivosti k lidem, který se stal mým zpovědníkem i oddávajícím knězem.

• Jak jsi prožíval zpívání Ježíše?

Příběh Pašij jsem díky této úžasné příležitosti a zodpovědnosti promýšlel do hloubky. Za ta léta jsem nepřestal vnímat jejich mimořádnost, jen nad trérou převážil úžas a respekt.

• Měl jsi kromě scholy i jiná společenství?

V prvních letech jsme se dvěma kamarády studovali Písmo, s jinou skupinkou jsem zpíval starou duchovní hudbu. Časem jsem se připojil k Biblickým večerům u Mariana Jahody, který s námi také zpíval a hrál na kytaru, ale především nám předával zkušenosti s nasloucháním Božímu slovu s modlitbou a odkazy do různých částí Písma. Tyto večery měly tradici ještě z dob tajného setkávání za zády STB.

Svatba, Radka a Jiří, 2007

• Kde jsi pracoval po promoci?

Začal jsem pracovat v Meoptě v Přerově v divizi dalekohledů. Na jeden rok jsem ale přešel do Philipsu v Hranicích a Velikonoce strávil na stáži v Anglii; díky společenství církve jsem i tam našel kousek domova.

• Jak ses seznámil se svou ženou? Kolik máte dětí?

V posledních letech studií jsem vypomáhal se zpěvem v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce a i tady jsem poznal řadu zajímavých lidí, například autora mnoha liturgických skladeb a skvělého člověka P. Josefa Olejníka. V chrámovém sboru tu zpívala také moje budoucí žena Radka, se kterou jsme se po několika letech právě v kostele na Svatém Kopečku vzali. Byl tu pokřtěn i náš nejstarší syn, to už jsme ale bydleli v Praze, kde se nám pět let po Michalovi narodila i dvojčata Ondřej a Jakub. Takže děti máme tři a samé kluky.

• Jak ses dostal zpět do Prahy?

Rozhodnutí jít do Prahy ovlivnila především skutečnost, že po smrti mého dědy bylo stále komplikovanější organizovat péči o nemocnou babičku na Moravě; maminka bydlela v Praze. Po váhání jsem se zúčastnil konkurzu a odešel z pozice technologa v přerovské Meoptě věst optickou laboratoř do Botanického ústavu Akademie věd ČR v Průhoncích u Prahy, kde pracuji dodnes, a babičku jsme odstěhovali do Čech. Shodou okolností tehdy zrušili pracovní místo mé budoucí ženy v Olomouci a dostala nabídku na náhradní pozici v Praze, kterou přijala.

• Setkal ses někdy se svým otcem? Jaký máte vztah?

Setkal, v době, kdy jsem studoval v Praze oční optiku. Zůstali jsme v kontaktu a díky jemu a jeho ženě jsme se před pár lety s Radkou hlavně kvůli dětem přestěhovali do domku kousek za Prahou. Ale naše vztahy s otcem jsou hodně problematické, vidíme svět jinak.

• Jací další lidé ovlivnili tvůj vztah k Bohu a proč?

Vždy mě přitahovala kázání nějak promlouvající do života. Oslovovali mě v Olomouci například kněží Josef Hrdlička, Jan Graubner, dominikán Jordán Vinklárek, premonstrát Gorazd Krušina, v Praze františkán Matouš Josef Sleziač, jezuita Tomáš Halík, karmelitán Vojtěch Kodet a také Michael Špilar.

Svěťící biskup Josef Hrdlička mě i biřmoval a křtil naše dvojčata. Vyznačuje z něj radost z Boha a jeho vztah k lidem souzní s Kristovými slovy jeho biskupského hesla: „Nazval jsem vás přáteli“. Známy je láskou k hudbě, je autorem textů duchovních písní, knih a překladů poezie.

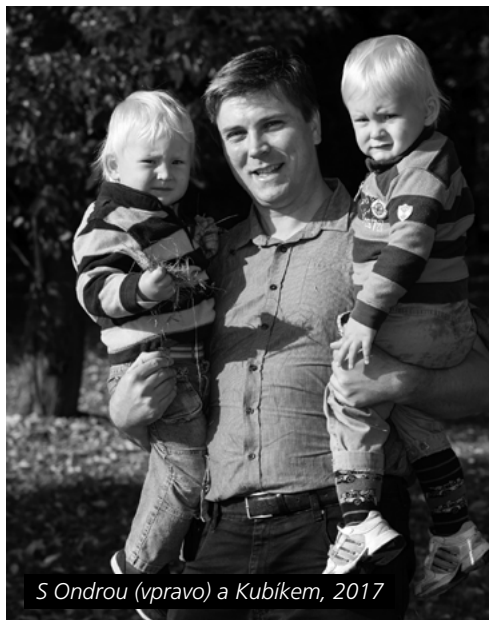
Velký vliv na můj vztah k Bohu ale měli třeba i věřící kolegové z práce, katolíci i evangelíci.

• Jak ses dostal ke službě v naší farnosti?

Jelikož jsme bydleli blízko, na Spořilově, chodili jsme občas ke sv. Františku na Chodově, zvláště po příchodu Michaela Špilara do farnosti. Pamatuji si, jak mě těšily jeho v souvislostech podávané výklady ke

S Radkou a prvorozeným Michalem, 2013

S Ondrou (vpravo) a Kubíkem, 2017

čtením ze Starého zákona. Do Komunitního centra Matky Terezy jsme našli cestu díky zdejšímu záze-
mí pro rodiče s malými dětmi, a když jsme pak za-
čali poznávat místní, stalo se nám brzy domovem.
Po oslovení Martina Vítka, který nedávno převzal
scholu zpívající na druhé nedělní mši, a Magdaleny
Brunové (Svobodové), která ji tehdy vedla, jsem
našel cestu i mezi zpěváky. A tím i další možnost
zpívat žalmů. Už od dob, kdy jsem jejich zpěv občas
i pořádně zkazil, vnímám mnohá povzbuzení právě
ke zpěvu žalmů v různých podobách. Předávat jejich
krásu a úžasné svědectví o Boží odpovědi na lidské
volání jsem přijal jako svůj úkol.

• Jaké jsou tvé další záliby?

Po přestěhování se učím práci na zahradě a dělám
mi to radost. Vždy jsem měl vztah k přírodě a kraji-
ně, kterou jsem rád fotil, i k výtvarnému umění. Ale
mým největším koníčkem je hudba. Zpívám sborově
i sólově; za zvládnutí druhého vědčím mamince.
Občas opráším i hru na klavír, i když nejstarší syn
už hraje lépe, a těším se, až se přidají jeho mladší
bráškové, které učíme na violoncello.
Už dvanáct let zpívám v Salvátorské schole, spojující
v přátelském společenství oslavu Boha i hodnotnou
hudbu. Jednou za měsíc a půl doprovázíme úterní

mši u Nejsvětějšího Salvátora v Klementinu novým
programem určitého hudebního slohu, a i když si
lidé v kostele sami zazpívají méně, podle ohlasů si
mši užívají. Aby člověk mohl dávat Bohu to nejlep-
ší, je třeba občas i jen naslouchat.

• Jak pěstuješ a prohlubuješ svůj vztah k Pánu? Máš nějaké verše či citáty, které tě povzbuzují?

Nejsem v tomto systematik, mé pravidelné modlit-
by jsou jednoduché, za rodinu, za blízké. Ale když
mě osloví nějaká životní situace, obracím se více
k Bohu, k Písmu, k modlitbě i hudbě.
Povzbuzuje mě, jak pro život důležité změny dělá
Bůh s lidmi, způsob, jakým nás vysvobozuje z trápe-
ní, ujímá se slabých a naše těžkosti s naší pomocí pro-
měňuje v radost. Míst v Písmu, která o tom svědčí,
je spousta. Blízký je mi například Žalm 126, náš sva-
tební, silně na mě působí příběh o vzkříšení Jairovy
dcery a mou nejoblíbenější duchovní písní je už dlou-
hou dobu renesanční Maria Magdalene od Andrea
Gabrieliho, vyprávějící o vzkříšení Páně. ■

*Se ženou a dětmi
v Průhonicích, 2018*

Na životě Jiřího je vidět, že u Boha není čas měřen
stejně jako u lidí. Mnohdy se nám zdá, že když
dotyčný člověk není zrovna teď „věřící“, že se to
u něho už nezmění. Ale Bůh opravdu vidí do srdce,
a vlastně do něho každému z nás dává touhu po
Něm. A ta touha člověka, pokud ji opravdu žije, do
Boží náruče přivádí. Kéž můžeme být stále svědky
toho, jak lidé svou upřímnou touhou hledat pravdu,
Boha opravdu nalézají a odevzdávají se Mu. Tak, jak
jsme to mohli poznat u našeho Jiřího. Bohu díky.

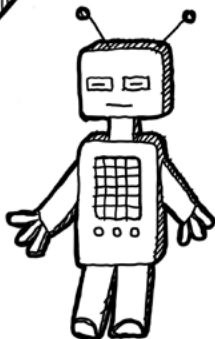
Za rozhovor děkuje Katka

Dětské okénko

Milé děti, během postní doby uslyšíme o tom, jak Pán Ježíš uzdravoval nemocné a křísil mrtvé, všemu dává život. Zkuste v dnešních obrázcích vybrat to, co je živé, a pěkně to vybarvěte.

Příště se na vás těší **Martina Hlaváčová a Blanka**

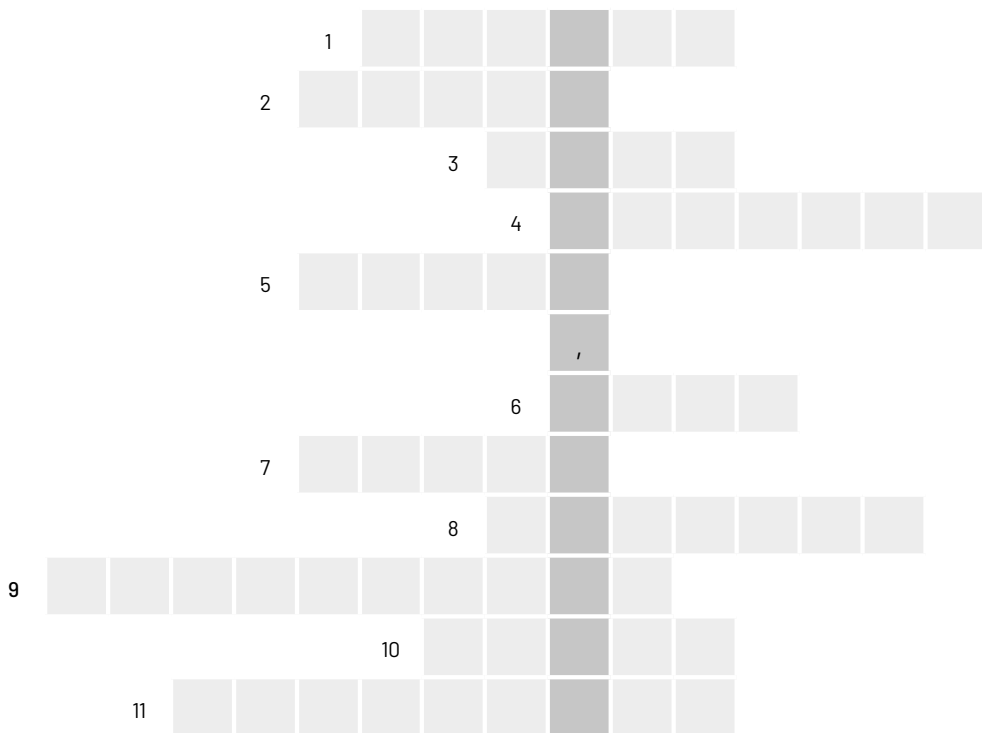

Ahoj holky a kluci, před námi je březen, tj. postní doba a příprava na Velikonoce, nejdůležitější křesťanské svátky. Pojďme si v kvízu připomenout několik momentů ze závěru Ježíšova pozemského života. Tajenka vám doplní to, co o sobě říkal Ježíš,

aby nás nasměroval k tomu nejlepšímu, především pro nás samotné. A možná by to mohla být i pomůcka pro zamyšlení, jestli náš vnitřní kompas nepotřebuje maličko seřadit.

Příště se těší **Blanka**

„Já jsem _____, _____ a život.“

LEGENDA:

1. Za kolik stříbrných byl Ježíš zrazen?
2. Jméno rybníka, v jehož vodě si na Ježíšův příkaz umyl oči slepý – a byl uzdraven.
3. Které zvíře přiváží Ježíše na Květnou neděli do Jeruzaléma?
4. Kolikrát Petr zapřel Ježíše?
5. Co vlastně znamená název kopce „Golgota“?
6. Kdo dostal klíče od nebeského království?
7. Koho Ježíš vzkřísil z mrtvých na prosbu jeho sester Marie a Marty? (1. pád)
8. Co říká Ježíš na obranu nevěrné ženy, kterou měla její komunita kvůli tomu ukamenovat? „Kdo jsi bez viny, hod’ první...?!“
9. Jak se říká dvanácti nejbližším Ježíšovým učedníkům?
10. Kdo zradil Ježíše na Zelený čtvrtek?
11. Jméno zahrady, kam přišli Ježíše zatknout a kde v samotě čelil úzkosti a strachu z nadcházejícího utrpení.

KSK Vodácký tábor v létě 2023

Pojedte s námi i letos na vodu! Otevíráme přihlašování na další ročník vodáckého tábora KSK. Vítány jsou všechny děti od 9 do 16 let, které chtějí zažít dobrodružství na jedné z českých řek, naučit se ovládat kánoe a kajak a zažít skvělé chvíle v přírodě, pod stanem nebo si zazpívat u táboráku.

Jedinou důležitou podmínkou je být dobrý plavec. Letos vyrážíme v termínu **od 5. srpna do 12. srpna 2023**. Kromě pestrého programu na souši se vydáme také na výlet a strávíme co nejvíce času na vodě, samozřejmě pod dozorem našich skvělých vedoucích. Řeku, kterou letos zdoláme, vám prozradíme co nevidět na našich sociálních sítích, proto bedlivě sledujte náš Facebook (QR kód níže) a Instagram. Mezi naše oblíbené řeky z minulosti patří Sázava, Vltava, Morava a loňská Ohře. Těšíme se, až se uvidíme v létě!

V případě zájmu nás kontaktujte na emailu voda@kskpraha.org.

Fotky a další informace najdete na našem Facebooku: [fb.com/KSKPrahazs](https://www.facebook.com/KSKPrahazs) (stačí naskenovat QR kód).

KSK Kdo zachrání Dobrodružný tábor?

Jelikož se letošní Světové setkání mládeže termínově kryje s naším táborem, mnoho lidí nemůže na tábor jet, a tak náš tým osiřel. Primárně hledáme někoho, kdo nám dva týdny (22. 7.–5. 8. 2023) pomůže v naší polní kuchyni, ale pokud bys byl/a raději vedoucí, praktikant či zdravotník, určitě se nám také ozvi! Zn. spěchá!

Odměnou ti budou úsměvy dětí, krásná příroda všude kolem a skvělý kolektiv.

Ozvi se nám na email taborksk@gmail.com nebo na Instagram [@tabor_ksk](https://www.instagram.com/tabor_ksk).

Těšíme se na novou posilu!

Tým KSK

Z farní charity

Farní charita Praha 4 - Chodov

Milí přátelé,

dnešní příběh je o panu Karlovi, o kterého jsme se starali asi pět let. Sociální služby pro tatínka objednala dcera, která se opravdu moc hezky starala. Rodina klienta navštěvovala každý večer, přes den byli ovšem všichni v práci a mladší generace ve škole. Pan Karel si zapomínal brát ranní léky a často si zapomněl i ohřát oběd. Celý den byl potom bez jídla a výrazně zhubnul. Nepravidelné užívání léků situaci také nepomohlo. Nastoupili naši pracovníci, aby pánovi pomohli s obědem. Zkontrolovali, jestli si vzal léky a pomohli v domácnosti, jak bylo aktuálně potřeba s nádobím, vynesením smetí, uklizením kuchyňské linky. Návštěva trvala nejprve dvě, postupem času se protáhla až na tři hodiny.

Pan Karel patřil ke klientům, kteří si naše služby užívali. Ke klientovi nechodí jen jeden pracovník nebo pracovnice. Je to nezbytné, protože máme směnný provoz a zaměstnanci se musí střídát na ranních či odpoledních službách a o víkendech. Někteří klienti by dali přednost „svému pečovateli“, ale pan Karel si tu pestrost užíval. S každým pracovníkem nebo pracovnící měl jiné oblíbené téma. Měl v sobě takový specifický šarm, kterým někteří starší lidé oplývají. Byl neskutečně zvědavý a čínorodý. S kolegy pečovateli kutil a opravoval, pokaždé pro ně měl něco vymyšleného. Dámy hlavně vařily. Klient měl přehled. Snad u každého zaměstnance měl své oblíbené jídlo. Tvrdil, že na Marušičiny knedlíky nedá dopustit a nikdo nedělá lepší koprovou omáčku než Petra. Vždycky chtěl vědět, kdo z pečovatelů přijde, aby se mohl připravit. Dlouhou dobu byl klientův zdravotní stav stabilní a služby běžely jako na drátkách.

Situace se změnila, když pan Karel překročil devadesátku. Viditelně se vlastně nic moc nezměnilo. Klient ale výrazně zpomalil. Jako by z něj vyprchalo světlo a radost. Málo jedl, k pití jsme ho museli nutit. Také začal mít potíže s udržením čistoty a nehody byly čím dál častější. Mluvili jsme o postupující inkontinenci s rodinou a dohodli jsme se, že přinese-

me pleny a zkusíme je pánovi nabídnout. Balík plen přivezl pečovatel Jirka, který jezdí autem. Snažil se klienta přesvědčit, aby si plenkové kalhotky vyzkoušel. Vše marné. Pan Karel ho poslal do míst, kde slunce nesvítí. Tak Jirka šel. Telefonovali jsme dceři. Ta se pokoušela tatínka večer přesvědčit, ale také odešla s nepořízenou.

Mudrovali jsme nad tím, jak toho umanutého chlapa do těch plenkových kalhotek dostat. My tedy všichni máme pro pana Karla pochopení (a nejen pro něj, ale všechny, kteří musí začít podobně pomůcky používat). Je těžké si přiznat, že je to potřeba. Tak jsme to začali opatrně zkoušet, ale klient vzdoroval. Jak to bývá, ta potíž se vyřešila zcela nečekaně. Pan Karel měl velikou slabost pro naši nejmladší pečovatelku Janičku. Je to moc krásná a milá holka. Přišla na návštěvu a na podlaze našla nadělení. Vše samozřejmě uklidila a klienta poslala do koupelny. Pomohla mu s umytím a mluvila na něj medovým hláskem. Nakonec ho umluvila, že to tedy spolu zkusí. Klient v županu odešel do ložnice a Janička ještě poklízela koupelnu. Když přišla do ložnice, aby pánovi pomohla s oblékáním, našla na posteli připravené dvoje plenkové kalhotky. Udiveně se na klienta podívala a ten nevzrušeně povídá. „Tak děvenko, říkala jste, že to spolu zkusíme. Tak jsem vám taky jedny připravil, abyste mi ukázala, jak že se ta věc obléká.“ Janička nezkaží žádnou legraci. Ani nemrkla a natáhla kařata přes rifle. Potom pomohla panu Karlovi, oblékla ho a šli spolu vařit oběd. Bohužel se jeho zdravotní stav rychle zhoršoval, takže rodina nakonec zařídila umístění v domově pro seniory. Možná se ptáte, jak dlouho Janička v těch kařatech musela vydržet? Celou návštěvu, přátelé! Stáhla je na chodbě, sotva za sebou zavřela dveře.

Nakonec mám prosbu. Magistrát hlavního města Prahy letos odsunul rozhodování o dotacích pro sociální služby až na lednové zastupitelstvo. Díky tomu přijdou peníze až v dubnu a nám chybí finanční prostředky na březen. Pokud byste místo postní sbírky do „postniček“ mohli poslat dar na náš provozní účet č. 7450400257/0100, byli bychom vám moc vděční.

Přeji vám požehnaný březen. **Eva Černá**

Setkání

- Každou středu v 19 hod pokračují ve farním sále usv. Františka pravidelná **setkání Životzvěry**. Jsou otevřená každému, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Probíráme zajímavé téma - starozákonní **Píseň písní**. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- Na pravidelná setkávání **Spolu s Bibli v ruce** s Pavlou Editou Hercikovou jste zváni každé úterý od 19 h ve farním sále u sv. Františka.
- **Setkání společenství Hnutí fokoláře** - 6. 3. 2023 od 19.15 v KCMT. Slovo života na březen: „Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy.“ (Ef 5,8-9) Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi - tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** - v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté se nabízí možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi, podělit se o své radosti i starosti a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V březnu se sejdeme 1., 8., 22. a 29. 3. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knižní obchůdek

- **Malá cesta svaté Terezie z Lisieux, Jacques Philippe, Paulínky**
Knihy přibližuje jádro poselství mladé karmelitky, jež zemřela ve věku pouhých 24 let v roce 1897 a kterou papež Jan Pavel II. prohlásil o sto let později za učitelku církve. „Chtěl bych zde ukázat, v čem spočívá ona „zcela nová cesta“ neboli „malá cesta“, již Terezie objevila, žila a později také předávala

druhým. Vnímala, že Bůh chce tuto cestu ukázat zástupům „malých duší“, všem lidem slabým a zranitelným, aby je tak pozvedl až k nejvyššímu stupni lásky. Správně tušila, že smrtí její poslání rozhodně nekončí... Nečekaně rychlé šíření Tereziina učení pokračuje i nadále. Je důkazem toho, že její touha nebyla pouhou iluzí, což plně koresponduje s Otcovou moudrostí, který „tyto věci ukryl před moudrými a učenými, a odhalil je maličkým“ (Lk 10,21). Dobrý Bůh v tom opět překonal všechna její očekávání.“

• Chasidské příběhy – mezi židovskou mystikou a krásnou literaturou, Pavel Hošek

Když rabi Izrael Baal Šem Tov viděl, že se na židovský národ valí nějaké neštěstí, chodil se zpravidla usebrat na jisté místo v lese, tam zapálil oheň, odříkal určitou modlitbu a potom učinil zázrak, jímž odvrátil neštěstí. Později, když jeho žák, Magid z Meziriče, se snažil pohnout nebesa ze stejných příčin, odešel na stejné místo do lesa a řekl: „Poslyš, Pane světa. Nevím, jak rozdělat oheň, modlitbu ještě odříkat umím.“ A stal se zázrak. Později chodíval do stejného lesa rabi Moše Lejb ze Sasova a prosil za svůj lid těmito slovy: „Nevím, jak rozdělat oheň, ale vím, kde je to místo, a to by mělo stačit.“ Stačilo to, i tentokrát se stal zázrak. Nakonec přišla řada na Ružinského. S hlavou v dlaních seděl doma v křesle a hovořil k Bohu: „Nedokážu rozdělat oheň, neznám tu modlitbu, ani nemohu to místo v lese najít. Vše, čeho jsem schopen, je vyprávět tento příběh. Mělo by to stačit.“ A stačilo. (Elie Wiesel, Svět chasidů).

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za oběti zneužívání
Modleme se za ty, kdo utrpěli újmu od členů církve: kéž v církvi samotné najdou konkrétní odpověď na svou bolest a utrpení.

Národní úmysl: Za chudé
Modleme se za ty, kdo jsou nejvíce postiženi zdravotním a energetickou krizí, aby se jim dostalo účinné pomoci.

FCHODOVINY

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov

2023 / ročník 22

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafika), Anna Procházková a spol. (fotografie) | Za obsah odpovídá: P. Michael Špilar
Tisk: M. Tlamicha, TLAMA design | Náklady na 1 výtisk 14 Kč
Archiv čísel: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.**Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.**

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

13. a 14. 3. bude zavřeno z důvodu jarních prázdnin.

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* Bohoslužba slova se sv. přijímáním

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty. Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

P. Michael Špilar (farář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

272 934 261, 603 151 265

272 934 261

731 625 970

242 485 826

272 911 264

724 112 799

242 485 830, 734 547 021

-

733 770 847

-

737 322 569, 242 485 823

737 948 638, 272 941 972

farar@kcmt.czfarar@kcmt.czkancelar@kcmt.czkancelar@kcmt.cz

-

stanek@kcmt.czspravce@kcmt.czinfo@kskpraha.orghamalova@kcmt.czfried@kcmt.czkancelar@charitapraha4.czsocialnisluzby@charitapraha4.cz

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**Komerční banka **19-9362170227/0100**

BŘEZEN

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
9. 3.	19.00	Zastavení u Matky Terezy s Josefem Pazderkou Bližší informace naleznete uvnitř čísla.
11. 3.	8.30 –12.00	Dobroden Jarní úklid v obou kostelích se společným obědem na závěr.
19. 3.	17.00	MORAVSKÉ PAŠIJE téatru Vítí Marčíka K předvelikonoční době patří neodmyslitelně pašijové hry. My vás zveme na jedinečné ztvárnění. Vstupné doporučené 150 Kč.
22. 3.	17.00 –18.00	Předvelikonoční svátost smíření Pro děti a mládež (KCMT).
24.–26. 3.	17.00	„Uzavřu s tebou smlouvu novou“ – duchovní cvičení pro ženy v trapistickém klášteře v Poličanech. Více info na kcmt.cz
26. 3.	17.00	Velikonoční koncert Soubor „Suzuki Studio Praha“, složený z houslistů ve věku od 3 do 18 let, vyučovaných Suzukiho metodou, zahraje skladby klasických autorů: Bach, Veracini, Beethoven, Martini, Paganini, Dvořák a velikonoční lidové písně a říkadla. Vstupné 100 Kč (KCMT)
26. 3.	14.30	Křížová cesta na Petříně S jáhnem Pavlem Urbanem.
29. 3.	16.00 –21.00	Předvelikonoční svátost smíření Pro dospělé (KCMT).
31. 3. – 1. 4.		ČTENÍ BIBLE 24 Pojďte se s námi zapojit do čtení Božího slova po dobu jednoho dne. Více informací najdete uvnitř čísla či na kcmt.cz

Pravidelný program:

- **Postní duchovní obnova** probíhá ve středu 1., 8., 15. a 22. března po mši sv. (18.40) v KCMT. Téma: „V Kristu vyvolený lid na čtyři způsoby.“ Obnovou provází Michal Hladík, jáhen z Kunratic and comp. Po krátké promluvě bude následovat adorace.
- **Jarní kurzy keramiky s Jakubem Othem.** Zkrácené kurzy začínají 15. března. Více informací a přihlášení na keramista.cz, tel.: 737 926 633., mail: joth@seznam.cz.
- **Dětská schola** – zkouška každou 1. neděli v měsíci od 8.30.